

[Stæhr Johansen.]

at den højtærede handelsministers udtalelse om, at der ikke er mangel på lastbiler, ikke er i overensstemmelse med automobilbranchens forhold i øjeblikket.

Danmark indtager en særstilling i forholdet til andre lande, idet det er et af de få lande, hvor der overhovedet er restriktioner på dette område. Sverige, som jo på mange områder kan sammenlignes med Danmark, og som også har haft visse vanskeligheder i de senere år, har afviklet alle restriktioner med hensyn til automobiler og har fri import af automobiler, og det viser jo, hvilken vægt man i Sverige lægger på at tage hensyn på dette felt.

Jeg skal ikke yderligere uddybe disse problemer. Jeg har fremsat disse bemærkninger, fordi jeg mener, at det er en sag, man bør overveje, når man skal foretage de nye fordelinger, og når man skal tage hele situationen op til behandling i vareforsyningsudvalget. Jeg vil henstille, at man, når man fører disse forhandlinger i vareforsyningsudvalget, vil forstå, hvilket umådeligt problem det er, både for transportmidlerne her i landet, hvad busser angår, men også på andre områder, hvor man må sige, at det er livsnødvendigt, at man har lastbiler til rådighed. Jeg vil håbe, at man vil forstå dette problems dybde og alvor og tage hensyn dertil.

Ministeren for handel, industri og søfart (H. C. Hansen): Det er kun en ganske kort bemærkning for at forhindre, at der føres mere diskussion på en udtalelse, som citeredes i en anden form end den, hvori den er fremsat. Jeg har nemlig ikke sagt, at der ikke er mangel på lastbiler. Det har man argumenteret imod. Jeg har sagt, hvis jeg må citere mit manuskript:

„Behovet for vare- og lastbiler kan af valutamæssige grunde ikke for tiden tilfredsstilles, og det vil næppe være muligt at frigive importen af enkelte kategorier vare- eller lastbiler. Der er således for tiden ikke nogen større mangel på store lastbiler.“

Det er, hvad jeg har oplyst overfor tinget, og jeg synes, at skal man diskutere, så er det rimeligt, at mine ord ikke kommer ud i pressen i en anden form, end de havde, da de blev fremsat.

Forespørgeren (Tholstrup): Jeg for min part kan kun sige, at jeg har citeret den højtærede minister rigtigt, når jeg gentog, at ministeren havde sagt, at der ingen større mangel var på større lastbiler. Det,

som både det ærede medlem hr. Stæhr Johansen og jeg vil sige, er, at det er ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Der er også mangel på større lastbiler. De er ganske simpelt ikke til at få.

Da nu det hele skal drøftes i udvalget, både dette og så mange andre spørgsmål, finder jeg anledning til at sige: pas på, at man ikke til militære formål køber alle de lastbiler, som militæret har lyst til — nu har militæret fået 300 mill. kr., og noget skal de vel bruges til. Det var bedre, om man brugte en del af disse penge, som militæret ellers skulle have haft lastbiler for, til vogne og lastbiler til erhvervslivet; så blev de holdt bedre i orden til den dag, de skal bruges, fremfor at stå og ruste op på excerserpladserne, hvad man ser hyppige billeder af i dagspressen, således at militæret må sætte de udkørte vogne på auktion i stort antal, vogne, der i privatlivet må køre videre. De vogne, militæret får, bliver solgt på auktion på et tidspunkt, da de måske ikke er mere end 10 år gamle, medens i privatlivet en sådan 10 år gammel vogn koster en formue i dag. Dette være altså sagt til det udvalg, der har med de militære indkøb af gøre.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, at spørgsmålet var aktuelt, men det var uaktuelt at rejse det i dag, tidspunktet var rent ud sagt forkert, for nu skulle det jo behandles i udvalget; så længe disse forhandlinger ikke var kommet i gang, var det for tidligt at komme frem med spørgsmålet. Tværtimod, det må dog være rigtigt at komme frem med spørgsmålet, inden forhandlingerne begynder, således at der ikke tages en forhåndsstilling til det, som det er vanskeligt at gå fra, og således at man får helt klare oplysninger frem under eller før forhandlingerne, så man ved, hvad det drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Anker Lau spurgte, om jeg mente, at tobaksimporten skulle høre op et år for at få bragt hele bilparken i orden. Nej, det var ikke min mening, men jeg ønskede at stille problemet i relief, så man kunne se, at til trods for, at landet hver dag råbes ud som et fattigt land, der ikke har råd til noget som helst, som ikke har råd til at købe nye lastvogne, har vi råd til at importere al den tobak, som folk gider ryge. Det viser, at vi ikke er så fattige, som vi gøres til, for hvis det virkelig var alvor, ville man spare dér, hvor der er tale om rigtig luksus, og ikke på steder, hvor det går ud over produktionsmæssige værdier. Der er ingen grund til at tage disse udtalelser om, at landet er fattigt, alvorligt